

Албумът "Руская живопись XIX века" му е подарък от Л. Димова за рождения ден. Глобуса му поднесла на следващия рождения ден.

Използува като знак за отбеляване до къде е стигнал ^{V.}
Понякога подгъва страницата.

Дава висока оценка на творческото дело на Белиински.

Веднаж признал, че не се е занимавал само с въпросите на музиката.

Харесвал много Гогол, особено "Ревизор".

Прелиствал много често книгата на Фламерион "Астрономи популар".

Веднага снемал обложките от купените книги.

За пръв посещава Москва с Лена Левчева.

Харесвал много "Пигмалион" на В. Шоу.

Обичал извънредно много Стендал.

Няколкото томчета на испански език и на оризова хартия били за него като съкровище.

"Балкански писатели". София, 1965 г. излиза след Балканската среща със снимка от срещата и с разказа на Димов "Задушна нощ в Сивиля".

Турският писател Невзат Йостюн правил снимки на Димов на ~~Балканската конференция~~. ^{1-2 юни 1965 г.}

За немците понякога казвал: "Колкото се способни като индивиди, толкова са тъпи като нация".

Обичал да казва за себе си: "Аз съм д-р Фауст".

Харесвал "Драма в новия град" от К. Калчев. Предпочитал я пред "При извора на живота" от същия автор. Първата считал за по-голямо постижение.

Димитриус Фотиадис дошъл у нас като член на гръцката делегация на Балканската конференция. Завръщайки се в Гърция писал ~~шошо~~ за България. През 1964 год. Димов се срещнал с него по време на посещението си в Гърция и много добре се разбрали, сприятелили се и той му поднася своя книга с посвещение на френски език.

Имел намерение да пише книга за Яне Сандански /родственик на майка му/ и се интересувал от участието на Яворов в неговата чета.

Карал жена си да чете книгата "Симон Воливар" от И. Лаврецки.

Имел по-специални взаимоотношения с Елена Биклонска, негова ~~преводачка~~ на полски език. Била по-възрастна от него. Р. Ралин го отблъснал от нея, като му напечтал един ден, срещайки ги заедно: "От къде я взе тази дъртелка!".